

Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten

...

namentlich in Beziehung auf Anhalt, Bayern, Böhmen, ... und andere
Länder ; [Urkunden-Sammlung für die Geschichte der auswärtigen
Verhältnisse]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1843

CXXXVIII. Die Aebtissin Gertrud von Quedlingburg überträgt die Vogtei
über Mikelenveld, deren erster Lehnsbesitzer der Markgraf Otto von
Brandenburg war, nach erfolgter Resignation desselben und ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56055)

bus tam presentibus quam futuris volumus esse notum, quod nos dominis nostris, Illustribus principibus Johanni, Ottoni et Conrado, Marchionibus Brandenburgensibus, una cum Burchardo, Nato nostro dilecto, omnem proprietatem nostram dedimus et eandem pheodali titulo recepimus ab eisdem. Insuper et omnia bona nostra pheodalia, que ab imperio usque ad hec tempora tenuimus, similiter ipsis dimisimus et eadem recepimus a dictorum manibus Marchionum. Ad hec etiam omnia bona nostra pheodalia, que ab ecclesiis, videlicet Magdeborch et Haluerstat, tenemus in pheodo, cum primum dicti domini nostri eadem bona a prelatibus earundem ecclesiarum quocunque modo valuerint obtinere, ipsis similiter resignabimus. Ac etiam pro eisdem bonis erimus eorundem Marchionum deuoti pariter et vassalli. In huius igitur facti nostri euidentiam ac robur perpetuum obtinendum dominis nostris supradictis dedimus hoc presens testimonium litterarum, sigilli nostri munimine roboratum, adhibitis etiam testibus, quorum nomina hec sunt, Vlricus dictus dienegreue, Fridericus Musere, Henricus de Morunge, Bernardus de Wardenberch, Anselmus de Blankenborch, Johannes de Wozstrowe, Gerardus de Boycineborch et alii quam plures. Datum Grangfoye, anno domini M^o. CC^o. LXVIII., III°. Kal. Januarii.

Nach dem Originale des R. Gesh. Kabinet-Archives R. 491, A. — Ungenau, mit einer Lücke und unter der Jahreszahl 1268 bei Gercken, Cod. V, 81 abgedruckt.

CXXVIII. Die Aebtissin Gertrud von Quedlingburg überträgt die Vogtei über Mikelenuelt, deren erster Lehnbesitzer der Markgraf Otto von Brandenburg war, nach erfolgter Resignation desselben und seiner Afterslehensleute, der St. Wipert-Kirche zu Quedlingburg, im Jahre 1267.

In nomine Domini, Amen. Gertrudis, Dei gratia Quedelingsburgensis Abbatissa, omnibus in perpetuum. Quia rebus gestis cibus obliuionis detrimenta succedunt, oportet, vt ea, que ad pacem et commodum fuerint ordinata, litterarum testimonio roorentur. Hinc est, quod ad noticiam tam presentium volumus peruenire, quam futurorum, quod Dominus Ekehardus Prepositus totusque conuentus ecclesie S. Wiperti in Quedelingsburg, aduocatum quinque mansorum in Mikelenuelt, a duobus fratribus, Domino Willikino et Bertrammo de Hoiem militibus, redemerunt, pro aduocatia cuiuslibet mansi quatuor marcas fertone minus dantes eisdem. Simili modo litones ecclesie S. Wiperti, residentes in eadem villa Mikelenuelt, aduocatum octo mansorum ab eisdem militibus redimentes, dederunt pro aduocatia cuiuslibet mansi pecuniam pretaxatam. Insuper plebanus, in eadem villa residens, Dominus Godescalcus, aduocatum duorum mansorum, ad ecclesiam eiusdem ville pertinentium, a prefato Domino Bertrammo de Hoiem pro sex marcis redemit. Predicti vero milites aduocatum omnium predictorum mansorum Domino Annoni et Henrico de Heimeburg, militibus, resignauerunt, a quibus tenebant eadem. Ipsi vero resignatam sibi aduocatum obtulerunt Domino Ottoni, de Brandenburg Marchioni, qui ius feodi, quod in eadem aduocatia habebat, per litteram nostris manibus resignauit. Nos

vero per consensum conuentus nostri eandem aduocatum contulimus ecclesie S. Wiperti perpetuis temporibus possidendam. Hoc adicientes, quod si latrocinium, furtum vel rapina, vel hiis similia in eadem villa circa litones ecclesie S. Wiperti fuerint orta, que iudicium exigant seculare, nuncius noster et omnium succedentium nobis Abbatissarum, assumto nuncio ecclesie S. Wiperti, ad eandem villam veniens, prout viderit, iudicabit. Huius rei testes sunt Clerici: Dominus Arnoldus, Custos ecclesie nostre, Bertrammus, Plebanus forensis ecclesie, Hermannus, Plebanus S. Egidii, Hildebrandus, Cappellanus noster, Theodericus de Berne; Miisteriales vero ecclesie nostre Bernhardus, Marscalcus noster de Dituorde, Conradus de Querembecke, Johannes de Wederstede, Theodericus Marroch, Theodericus, Pincerna noster, et alii quam plures. Vt autem hoc factum robur habeat firmitatis, presens scriptum nostro et ecclesie nostre sigillis firmatum, ecclesie S. Wiperti dedimus ad cautelam. Acta sunt hec Anno MCCLXVII. Indict. decima.

Nach Erath, Cod. dipl. Quedl. 234. Nr. 207.

CXXIX. Markgraf Otto von Brandenburg theilt die Lande Bauzen und Görlitz in zwei Hälften und überläßt seinen Vaterbrudersöhnen die Wahl unter denselben, am 1. Mai 1268.

Nos Otto, dei gratia brandenburgensis marchio, recognoscimus et literis presentibus protestamur, quod de fidelium nostrorum consilio, terram Budessinensem diuisimus, ponentes ad castrum et ciuitatem budessin: Lubawe ciuitatem, nyzwaz, konigelsbrücke cum eorum attinentiis et hoyerswerde dimidium, cum nouis et antiquis bonis, tam liberis quam non liberis, hoc adjecto, quod nullus de cetero quidquam de nouis bonis colat aut extirpari faciat, nisi de communi voluntate et pari consensu dominorum ad illam terram pertinentium. Item distinctio iudicii Budessinensis inchoabitur in illo loco, ubi oritur flumen Lubetowe, et protendetur directe usque ad terminos Boemie, et descendet per descensum predicti fluminis usque ad locum, ubi dicta Lubata cadit in maiorem zprewam, et procedet de ipsa zprewa per semitam, que dicitur musatenstit, ac deinde per eandem semitam usque in villam gabelenze directe usque in flumen, quod dicitur niza, molendina vero, que sunt in littore fluminis lubote versus Budessin, ad Budessin cum ipso littore pertinebunt. Item ad ciuitatem Gorliz ponimus: ciuitatem Luban, schonenberg, Rotenberg, castrum Landischrone et dimidium Hoyerswerde, cum nouis et antiquis bonis, tam liberis quam non liberis, et cum conditione premissa, quod neuter nostrum aliqua noua bona possideri aut coli faciat, nisi de consensu et voluntate communi. Item distinctio iudicii pertinentis ad Görlitz inchoabitur in illo loco, ubi oritur flumen Lubote, et seruabitur in ascensu et descensu, prout superius est expressum. Sed molendina, que sunt in littore Lubote versus gorliz, ad ipsam gorliz debent cum ipso littore pertinere. Item moneta et theloneum terre Budessinensis nostris patris et nobis communes erunt. Quando autem locanda erit moneta, hoc erit de consensu utrorumque et quicumque habebit monetam